

Halewijn en het kleine kind

Een kind en een kind en een klei - ne_ kind en een
kind van ze-ven ja - ren, 't Was in een ko-nings wa -
ran-de-tje ge - weest, waar dat al-le de ko-nijn-tjes wa - ren.

- 2 Een kind en een kind en een kleine kind
En dat kind, dat had een boogje;
En dat boogje was gespande;
Hij schoot er het schoonste konijntje dood,
Dat daar was in de hele warande.
- 3 “Mijnhere, mijnhere van Brussel en kastelen,
En uw kleine kind moet hangen.
Hij moet er hangen aan de hoogste boom,
Die daar staat in de hele warande.”
- 4 “O koning, o koning, o koning Halewijn,
Laat mijn kleine kind nog leven.
‘k Heb menig tonnen vol rood en fijn goud;
Wil je z’hebben, ik zal je ze geven.”
- 5 “Uw tonnen vol goud en wil ik niet;
En uw kleine kind moet hangen;
Hij moet er hangen aan de hoogste boom,
Die daar staat in de hele warande.”
- 6 “O koning, o koning, o koning Halewijn,
Laat mijn kleine kind nog leven.
Ik heb nog zeven schone dochters thuis;
Wil je z’hebben, ik zal ze je geven.”
- 7 “Uw zeven dochters en wil ik niet,
En uw kleine kind moet hangen.
Hij moet er hangen al aan de hoogste boom,
Die daar staat in de hele warande.”

- 8 't Eerste trapje dat 't kind de leer op klom,
Hij keek zo dikwijls omme,
Of hij van verre zijn moeder niet en zag;
En van naren zag hij haar komen.
- 9 “Liefste moeder, zeid’ hij, ende moeder van mij,
En uw kleine kind moet hangen,
En waart gij nog een uurtje langer weg geweest,
Mijn jong leventje (dim.) was er gelaten.”
- 10 't Tweede trapje dat 't kind de leer op klom,
Hij keek zo dikwijls omme,
Of hij van verre zijn vader niet en zag;
En van naren zag hij hem komen.
- 11 “Liefste vader, zeid’ hij, ende vader van mij,
En uw kleine kind moet hangen,
En waart gij nog drie kwartiertjes langer weg geweest,
Mijn jong leventje was er gelaten.”
- 12 't Derde trapje dat 't kind de leer op klom,
Hij keek zo dikwijls omme,
Of hij van verre zijn broeder niet en zag;
En van naren zag hij hem komen.
- 13 “Liefste broeder, zeid’ hij, ende broeder van mij,
En uw broedertje moet hangen,
En waart gij nog een half uurtje weg geweest,
Mijn jong leventje was er gelaten.”
- 14 't Vierde trapje dat 't kind de leer op klom,
Hij keek zo dikwijls omme,
Of hij van verre zijn zuster niet en zag;
En van naren zag hij haar komen.
- 15 “Liefste zuster, zeid’ hij, ende zuster van mij,
En uw broedertje moet hangen,
En waart gij nog een kwartiertje weg geweest,
Mijn jong leventje was er gelaten.”
- 16 't Vijfde trapje dat 't kind de leer op klom,
Hij keek zo dikwijls omme,
En hij zag Maria komen, en hij ging Maria groeten;
Het woordje was schaars uit zijne mond
En het hoofdje viel voor zijn voeten.

Halewijn en het kleine kind

1 Een kind en een kind en een kleine kind En een kind van zeven jaren, 't Was in een konings warandetje (<i>dim.</i>) geweest, Waar dat alle de konijntjes waren.	Ein Kind und ein Kind und ein kleines Kind und ein kleines Kind von sieben Jahren, es war in einem Jagdrevier des Königs gewesen, (dort,) wo die Kaninchen alle waren.
2 Een kind en een kind en een kleine kind En dat kind, dat had een boogje (<i>dim.</i>); En dat boogje was gespande; Hij schoot er het schoonste konijntje dood, Dat daar was in de hele warande.	und das Kind, das hatte einen Bogen; und dieser Bogen war gespannt; es* erschoss [da] das schönste Kaninchen, das es im ganzen Revier gab.
3 "Mijnhere, mijnhere van Brussel en kastelen, En uw kleine kind moet hangen. Hij moet er hangen aan de hoogste boom, Die daar staat in de hele warande."	„Mein Herr, mein Herr von Brüssel und von den Schlössern, und dein kleines Kind soll hängen. Es soll [da] hängen am höchsten Baum, der im ganzen Revier steht.“
4 "O koning, o koning, o koning Halewijn, Laat mijn kleine kind nog leven. 'k Heb menig tonnen vol rood en fijn goud; Wil je z'hebben, ik zal je ze geven."	„O König, o König, o König Halewijn, lass mein kleines Kind noch leben. Ich habe so manches Fass, voll von rotem und feinem Gold; wenn du sie haben willst, schenke ich sie dir.“
5 "Uw tonnen vol goud en wil ik niet; En uw kleine kind moet hangen; Hij moet er hangen aan de hoogste boom, Die daar staat in de hele warande."	„Deine Fässer voller Gold will ich nicht, und dein kleines Kind soll hängen. Es soll [da] hängen am höchsten Baum, der im ganzen Revier steht.“
6 "O koning, o koning, o koning Halewijn, Laat mijn kleine kind nog leven. Ik heb nog zeven schone dochters thuis; Wil je z'hebben, ik zal ze je geven."	„O König, o König, o König Halewijn, lass mein kleines Kind noch leben. Ich habe noch sieben schöne Töchter zu Hause; wenn du sie haben willst, schenke ich sie dir.“
7 "Uw zeven dochters en wil ik niet, En uw kleine kind moet hangen. Hij moet er hangen al aan de hoogste boom, Die daar staat in de hele warande."	„Deine sieben Töchter will ich nicht, Und dein kleines Kind soll hängen. Es soll [da] hängen am höchsten Baum, der im ganzen Revier steht.“
8 't Eerste trapje (<i>dim.</i>) dat 't kind de leer op klom, Hij keek zo dikwijls omme, Of hij van verre zijn moeder niet en zag; En van naren zag hij haar komen.	Als das Kind auf die erste Stufe der Leiter stieg, (da) schaute es so oft nach hinten, ob es von Weitem nicht seine Mutter sah; und von Nahem sah es sie kommen.

<p>9 “Liefste moeder, zeid’ hij, ende moeder van mij, En uw kleine kind moet hangen, En waart gij nog een uurtje (<i>dim.</i>) langer weg geweest, Mijn jong leventje (<i>dim.</i>) was er gelaten.”</p>	<p>„Liebste Mutter, sagte es, und Mutter mein, und dein kleines Kind soll hängen, und wärst du noch eine Stunde länger weg gewesen, (da) wäre es um mein junges Leben geschehen gewesen.“</p>
<p>10 ’t Tweede trapje dat ’t kind de leer op klom, Hij keek zo dikwijls omme, Of hij van verre zijn vader niet en zag; En van naren zag hij hem komen.</p>	<p>Als das Kind auf die zweite Stufe der Leiter stieg, (da) schaute es so oft nach hinten, ob es von Weitem nicht seinen Vater sah; und von Nahem sah es ihn kommen.</p>
<p>11 “Liefste vader, zeid’ hij, ende vader van mij, En uw kleine kind moet hangen, En waart gij nog drie kwartiertjes (<i>dim.</i>) langer weg geweest, Mijn jong leventje was er gelaten.”</p>	<p>„Liebster Vater, sagte es, und Vater mein, und dein kleines Kind soll hängen, und wärst du noch drei Viertelstunden länger weg gewesen, “</p>
<p>12 ’t Derde trapje dat ’t kind de leer op klom, Hij keek zo dikwijls omme, Of hij van verre zijn broeder niet en zag; En van naren zag hij hem komen.</p>	<p>Als das Kind auf die dritte Stufe der Leiter stieg, (da) schaute es so oft nach hinten, ob es von Weitem nicht seinen Bruder sah; Und von Nahem sah es ihn kommen.</p>
<p>13 “Liefste broeder, zeid’ hij, ende broeder van mij, En uw broedertje (<i>dim.</i>) moet hangen, En waart gij nog een half uurtje weg geweest, Mijn jong leventje was er gelaten.”</p>	<p>„Liebster Bruder, sagte es, und Bruder mein, und dein Bruder soll hängen, und wärst du noch eine halbe Stunde weg gewesen, “</p>
<p>14 ’t Vierde trapje dat ’t kind de leer op klom, Hij keek zo dikwijls omme, Of hij van verre zijn zuster niet en zag; En van naren zag hij haar komen.</p>	<p>Als das Kind auf die vierte Stufe der Leiter stieg, (da) schaute es so oft nach hinten, ob es von Weitem nicht seine Schwester sah, und von Nahem sah es sie kommen.</p>
<p>15 “Liefste zuster, zeid’ hij, ende zuster van mij, En uw broedertje (<i>dim.</i>) moet hangen, En waart gij nog een kwartiertje weg geweest, Mijn jong leventje was er gelaten.”</p>	<p>„Liebste Schwester, sagte es, und Schwester mein, und dein Bruder soll hängen, und wärst du noch eine Viertelstunde weg gewesen, ... “</p>
<p>16 ’t Vijfde trapje dat ’t kind de leer op klom, Hij keek zo dikwijls omme, En hij zag Maria komen, En hij ging Maria groeten; Het woordje (<i>dim.</i>) was schaars uit zijne mond En het hoofdje (<i>dim.</i>) viel voor zijn voeten.</p>	<p>Als das Kind auf die fünfte Stufe der Leiter stieg, (da) schaute es so oft nach hinten, und es sah Maria kommen, und es grüßte Maria; kaum war das Wort aus seinem Mund, (da) fiel der Kopf ihm vor die Füße.</p>